

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΝΟΜΟΣ ΒΦΙΕ'.

Περί κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας Συνθήκης περὶ εἰρήνης τῆς 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1897.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

*Ἄρθρον 1.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνυπολογηθεῖσα καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπογραφεῖσα τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1897 Συνθήκη περὶ εἰρήνης ἐξ ἄρθρων δέκα καὶ ἕξι, μετὰ δύο Πρωτοκόλλων προσηρητημένων αὐτῇ, ὧν τὸ κείμενον ἔπεται ἐν μεταφράσει, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

*Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

(Ἔπεται τὸ κείμενον τῆς Συνθήκης καὶ τῶν Πρωτοκόλλων).

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος, Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν, συμφωνήσαντες ὅπως συμπληρώσωσι καὶ μετατρέψωσι εἰς ὀριστικὴν περὶ εἰρήνης συνθήκην τοὺς προκαταρκτικούς ὄρους τῆς εἰρήνης τῆς 6]18 Σεπτεμβρίου 1897, ὑπογραφέντας παρὰ τῶν Αὐτῶν Ἐξοχοτήτων τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρουγγαρίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσίας, ἐνεργούντων ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑνός, καὶ παρὰ τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου ἀφ' ἑτέρου, ὤρισαν πρὸς τοῦτο ὡς Πληρεξούσιους των, ἦτοι:

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων,
τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν κ. Νικόλαον Μαυροκορδάτον,
Ἐκτακτον Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργόν, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος κτλ. κτλ.

Καὶ τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Διονύσιον Μ. Στεφάνου, Ἐκτακτον Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργόν, Ταξίαρχον τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος κτλ. κτλ.

Ἡ δὲ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος,
τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Τεφίκ Πασᾶν, Ὑπουργόν Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τετιμημένον διὰ τῶν Αὐτοκρατορικῶν παρασῆμων τοῦ Ὄσμανιέ καὶ τοῦ Μετζηδιέ ἀδαμαντοκολλήτων καὶ τῶν μεταλλίων τοῦ Ἰμπιάζ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ κτλ. κτλ.

Καὶ τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Χασάν Φεχμῆ Πασᾶν, Πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τετιμημένον διὰ τῶν Αὐτοκρατορικῶν παρασῆμων τοῦ Ἰφτιχάρ, τοῦ Ὄσμανιέ καὶ τοῦ Μετζηδιέ ἀδαμαντοκολλήτων καὶ τῶν μεταλλίων τοῦ Ἰμπιάζ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ κτλ. κτλ.

Οἵτινες, ἀφοῦ ἀντήλλαξαν τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν τάξει, συνέθεντο τὰ ἐπόμενα:

*Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐλληνοτουρκικὰ σύνορα, διαρρυθμίζονται συμφώνως τῷ δικηγράμματι τῷ ἐνδεικνυμένῳ μετὰ λεπτομεροῦς περιγραφῆς ἐπὶ τοῦ χάρτου τοῦ προσηρητημένου εἰς τοὺς προκαταρκτικούς ὄρους τῆς εἰρήνης, ὡς ἔπεται:

Ἡ νέα ὀρθοετικὴ γραμμὴ ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ χείμαρρου Ποταμοῦλι, ἀκολουθεῖ τὸν χείμαρρον τοῦτον μέχρι τοῦ σημείου Παππαποῦλι, εἴτα κατευθύνεται βορειοδυτικῶς ἐπὶ τῆς ἀρχαίας μεθορίου, ἣν συναντᾷ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Καραγάτσια (ὕψόμετρον 1063 ποδῶν) ἀφιεμένη τὰ Καλύβια Αἰγανιώτικα τῇ Ἑλλάδι.

Διευθύνεται ἀκολουθῶς πρὸς τὴν Κρανιὰν καὶ τὴν Ραψάνην, ἀφιεμένη τὰ δύο ταῦτα χωρία εἰς τὴν Ἑλλάδα. Περιβάλλει πρὸς νότον τὰς κορυφὰς Ἀναλήψεως Ραψανιωτικῆς (3263 π.) καὶ τοῦ Σοποτοῦ (4072 π.). Ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Σοποτοῦ κατευθύνεται πρὸς τὸν Νεζερόν, ἀκολουθοῦσα σχεδὸν τοὺς πρόποδας τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῆς λίμνης τοῦ Νεζεροῦ κλιτύων καὶ συναντᾷ τὴν ἀρχαίαν χάραξιν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου, πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Νεζεροῦ.

Ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου κατέρχεται αὐθις πρὸς νότον, ἀκολουθοῦσα τοὺς πρόποδας τῶν πρὸς δυσμὰς τῆς λίμνης τοῦ Νεζεροῦ κλιτύων μέχρι συναντήσεως τοῦ ρείθρου Κοκκινώπετρας νοτιοανατολικῶς τοῦ Γοδαμάν. Ἀπὸ τῆς Κοκκινώπετρας διευθύνεται δυτικῶς, διασχίζουσα τὴν κοιλάδα τῆς Ἀργυρουπόλεως, συναντᾷ τὸ ἀντέρεισμα πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Βαλέτσικο (3671 π.) εἰς ἀπόστασιν περίπου δύο χιλιομέτρων τῆς κορυφῆς ταύτης. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀκολουθεῖ γραμμὴν σχεδὸν παράλληλον τῆς ἀρχαίας μεθορίου καὶ ἀπέχουσαν ἀπ' αὐτῆς δύο περίπου χιλιομέτρα, παρέρχεται δὲ τὰς κορυφὰς τοῦ Μενεξέ καὶ τοῦ αὐχένος Μελοῦνας μέχρι σημείου πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Λιγαριά.

Εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου περίπου δυτικῶς τῆς Λιγαριάς κατευθύνεται πρὸς νότον ἐπὶ μῆκους περίπου τριῶν χιλιομέτρων, εἴτα ἀναλαμβάνει τὴν δυτικὴν διεύθυνσιν καὶ συναντᾷ τὴν ἀρχαίαν μεθόριον πρὸς βορρᾶν τοῦ Κουρτσιόβαλι (1900 π.). Ἐκεῖθεν περιβάλλει τὸ χωρίον Κουρτσιόβαλι δυτικῶς καὶ ἀναλαμβάνει πρὸς νότον τοῦ χωρίου τούτου τὴν ἀνατολικὴν διεύθυνσιν, διερχομένη πρὸς βορρᾶν τῆς κορυφῆς τοῦ Ἀγ. Γεωργίου (2066 π.) περιβάλλει κατόπιν τὸ συμπα-

γές τοῦ ὄρους Λοτράκι ἀκολουθοῦσα τοὺς πρόποδας τῶν κλιτύων τοῦ συμπαγῶς τούτου ἀνατολικῶς ἀφίηται τῇ Ἑλλάδι τὴν ἀπὸ Τυρνάβου εἰς Μελοῦναν ὁδόν. Ἡ γραμμὴ συναντᾷ τὴν ἀρχαίαν μεθόριον ἐπὶ τῆς κορυφῆς 1200 π.) εἰς ἀπόστασιν τριῶν περίπου χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς τοῦ Τυρνάβου.

Ἀποχωρίζεται ἐκ νέου τοῦ ἀρχαίου ὁρίου ἐν Μπέη Δερβένι, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Τιταρηίου Ξερῆ), περιβάλλει πρὸς ἀνατολὰς τὸ συμπαγῶς τοῦ ὄρους Σιδεροπάλουκο 1694 π.) καὶ συναντᾷ τὸν Πηνεῖον εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς χιλιομέτρου πρὸς δυσμὰς τῆς Γουνίτσας· ἐκεῖθεν διευθύνεται πρὸς νότον καὶ νοτιοανατολικῶς τοῦ Κουτσοχέρου καὶ ἀλλάσσει διευθύνσιν πρὸς δυσμὰς διερχομένη εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς χιλιομέτρου περίπου πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου τούτου. Διέρχεται ἐκ νέου τὸν Πηνεῖον καὶ ἀκολουθεῖ τοὺς πρὸς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ πρόποδας τῶν κλιτύων διευθυμένη πρὸς δυσμὰς μέχρι τῆς κορυφῆς Μπαμποῦ 2147 π., ἣν περιβάλλει πρὸς νότον ἀνέρχεται εἰτα πρὸς βορρᾶν ἀκολουθοῦσα τὴν γραμμὴν τῶν ἀποτόμων ὑψωμάτων, ἀφίηται πρὸς ἀνατολὰς τὴν κορυφὴν τοῦ Μπαμποῦ καὶ ἐξκολουθεῖ βρῖνόντα πρὸς βορρᾶν μέχρις ἀποστάσεως ἐνὸς χιλιομέτρου νοτιοδυτικῶς τῆς κορυφῆς 1600 π., διευθύνεται εἰτα δυτικῶς ἀκολουθοῦσα γραμμὴν ἀπέχουσαν δύο χιλιομέτρα περίπου τῆς ἀρχαίας μεθόριου, ἣν συναντᾷ εἰς τὴν ὑπὸ ταύτης σχηματιζομένην γωνίαν πρὸς βορρᾶν τοῦ Γκριτζάνου.

Ἡ νέα γραμμὴ τέμνει πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἐλευθεροχωρίου τὴν γωνίαν, ἧς ἡ κορυφὴ εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ ὑψώματος (1742 π.).

Ἡ μεθόριος ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχαίαν χάραξιν μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς Γκρότζας 3196 π. Ἐκεῖθεν δὲ διευθύνεται πρὸς βορρᾶν ἐπὶ τοῦ τριγωνομετρικοῦ σημείου Βαρβέρι, ἔνθα συναντᾷ τὴν παλαιὰν μεθόριον. Ἀκολουθεῖ ταύτην μέχρι Πυριάδας καὶ εἰτα διευθύνεται πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς Μυρτζίκας 4418 π.).

Ἐκ Μυρτζίκας ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχαίαν χάραξιν μέχρι τῆς κορυφῆς Ναζάδικκ, καί μετὰ τὸς νοτιοδυτικῶς τοῦ χωρίου Κερκασιά Σίνου. Ἐκ δὲ τοῦ Ναζάδικου διευθύνεται πρὸς δυσμὰς πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς Κουτζουροῦ 1916 π.), ἔνθα συναντᾷ τὴν παλαιὰν χάραξιν διερχομένη εἰς ἕτην ἀπόστασιν τοῦ χωρίου Κριτοσατάδες καὶ τῆς κορυφῆς 2555 π.), ἣν ἀλείπει τῇ Τουρκίᾳ. Ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς Κουτζουροῦ ἀκολουθεῖ τὴν παλαιὰν χάραξιν μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Ἁγίου Ἡλίου ἐκ τοῦ σημείου τούτου διευθύνεται κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν κορυφὴν Δζούμα-Ψητῆ, διερχομένη πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Κερασσιά.

Ἐκ Δζούμας-Ψητῆς ἀκολουθεῖ τὴν παλαιὰν χάραξιν μέχρι τῆς κορυφῆς Βούλγαρη. Ἐκεῖθεν δὲ διευθύνεται σχεδὸν κατ' εὐθείαν γραμμὴν πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς Τζουμαλιάδας 3091 π. βορειοδυτικῶς τοῦ Νοστρεβίου, ἔνθα συναντᾷ τὴν παλαιὰν χάραξιν, ἣν καὶ ἀκολουθεῖ μέχρι τῆς γωνίας ἣν σχηματίζει εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς χιλιομέτρου νοτιοδυτικῶς τοῦ χωρίου Σαγιαδάς.

Ἐκ τῆς γωνίας ταύτης, ἡ νέα ὁροθετικὴ γραμμὴ διευθύνεται νοτιοδυτικῶς πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ Γεμπόβου 4786 π. ἣν περιβάλλει κατὰ νότον Ἰαμβάει ἐξεζήε τὴν δυτικὴν διευθύνσιν, διέρχεται εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Γενεράλη, εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς χιλιομέτρου πρὸς βορρᾶν τῆς κορυφῆς 4000 π., παρέρχεται τὸ ὁροπέδιον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου εὐρήται ἡ κορυφὴ αὕτη, διέρχεται εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς χιλιομέτρου νοτιῶς τῆς κορυφῆς 4200 π., κατέρχεται εἰτα κατ' εὐθείαν πρὸς Νόον, διερχομένη εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων πρὸς δυσμὰς τοῦ χωρίου Μαλακάσι, διαβαίνει τὸν Πηνεῖον εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς χιλιομέτρου δυτικῶς τῆς πρᾶ

τὸ ὑψόμετρον 2180 γεφύρας, διέρχεται εἰς ἀπόστασιν ἐκ χιλιομέτρου ἀνατολικῶς τῆς κορυφῆς 3700 π., συναντᾷ ἐκ τῆς κορυφῆς Δοκίμι κατερχόμενον χεῖμαρρον πρὸς δυσμὰς τῆς κορυφῆς τοῦ Κιζιλ-Τεπέ. Ἀκολουθεῖ τὸν ροῦν τοῦ χειμαρροῦ τούτου μέχρι τῆς κορυφῆς Δοκίμι (6244 π., ἔνθα συναντᾷ τὴν παλαιὰν χάραξιν, καὶ ἔνθα περατοῦται ἡ διακρίσις τῶν συνόρων.

Ἡ ὁροθετικὴ αὕτη θέλει καθορισθῆ ἐπὶ τόπου ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐπιτρόπων τῶν δύο ἐνδιαφερομένων μερῶν καὶ ἐκ στρατιωτικῶν ἐπιτρόπων τῶν Πρεσβειῶν καὶ μεσαζουσῶν Δυνάμεων.

Ἡ ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς ἐπιτροπῆ ὁμείλει συνεργουμένη ραυτὰ νὰ μεταβῆ ἐπὶ τόπου καὶ ἀρξῆται τῶν ἐργῶν αὐτῆς ἄνευ ἀνταβολῆς. Θέλει δὲ ἀποφασίζει κατὰ πλείονη τῶν ψήφων τῶν τριῶν ἀποτελούντων αὐτὴν μερῶν.

Κατὰ τὴν ἐπὶ τόπου ἐφαρμογὴν τοῦ διαγράμματος, ἔφρακι τινες τροποποιήσεις ὑπὸ στρατηγικῆν ἔποψιν δυνατὰ ἐπενεχθῶσιν αὐτῶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ὀθωμανικῆς Διοιοτορίας, διὰ συμφωνίας τῶν ἐπιτρόπων τῶν Δυνάμεων καὶ Ἰ. Πύλης.

Ἡ ὁριστικὴ περὶ ὁροθετικῆς πράξις μετὰ τοῦ ταύτην ἀρτηθησομένου χάρατος, ἀτινα θέλουσι συνταχθῆ καὶ ἡ γραμμὴ πρᾶς τῆς ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποτελεῖ μέρος ἀναπόσπαστον τῆς Συνθήκης ταύτης.

* Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑλλάς θέλει καταβάλει τῇ Τουρκίᾳ πολεμικὴν ἀζημίωσιν ἐκ 4,000,000 λιτρῶν τουρκικῶν, συμφώνως ταῖς ἐπερὶ ὧν ἐτρονόησε τὸ ἄρθρον 2 τῶν προκαταρκτικῶν εἰσήτης.

* Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐκκένωσις τῆς Θεσσαλίας θέλει ἐπὶ τελεσθῆ κατὰ ἐπὶ τῶ ἄρθρω 6 τῶν προκαταρκτικῶν ἀναγραφέντος ἐκ τῆς εἰρήνης· γίνεταται ἐντὸς ἐνὸς μῆος ἢ ἄρ' ἡς στιγμῆς Δυνάμεις ἀναγνωρίσωσιν ὡς ἐκ-τῆσθωσιν τὰς τοὺς ὄρους πρὸςβλεπομένους ἐπὶ τοῖς δυσι τελευταῖοις ἰσχυροῖς τοῦ ἀρθ. 2 τῶν προκαταρκτικῶν ὄρων τῆς εἰρήνης καὶ ἀφ' ἧς σπῆ ἡ ἐποχὴ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀκρίβειου τῆς πολεμικῆς ἀζημιώσεως ὅσει ἢ ὑπὸ τῆς Διοιοτορίας Ἐπιτροπῆς, συνδράμει διατάξεσι τοῦ ἐπὶ τῶ ἄρθρω τούτῳ μνημοσυμένου οἰκονομοῦ διακωνισμοῦ.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκκένωσεως καὶ τῆς παραδόσεως τῶν ἐνοχυμένων χωρῶν θέλει καθορισθῆ ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν τῇ συνδρομῇ ἐπιτρόπων τῶν Μ. Δυνάμεων.

* Ἄρθρον 4.

Ἡ αἰχμάλωτοι πολέμου θέλουσι ἀποδοθῆ ἀμοιβῆς μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς Συνθήκης ταύτης.

* Ἄρθρον 5.

Πλήρης καὶ τελεία ἀμνηστία δίδεται ἀμφοτέρωθεν πάντας τοὺς ἐνοχοποιηθέντας κατὰ τὰ πρὸ τῆς κινήσεως ἢ μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου συμβάντα.

* Ἄρθρον 6.

Οἱ ἐκατέρου τῶν δύο Κρατῶν ὑπήκοοι, ὧν ἡ θέσις ἐν τῷ νόμῳ εἶσι καὶ σικῆ, δύνανται νὰ διαμένωσι καὶ κατὰ τὸν ὁροπέδιον ἐλευθέρως ὡς κατὰ τὸ περὶ τὸν ὁροπέδιον ἐτέρου, ἐκατέρου τῶν δύο ὑψηλῶν-συμβάλλομένων μερῶν τῆς φυλάσσοντος ἐστυῶ ἐξουσίαν ν' ἀνοήται τὴν εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἴσοδον εἰς ἐλείνους τῶν ὑπερῶν τοῦ ἐτέρου ὁροπέδιου ἔχουσι ποστῆ καταδικαστικὴ φύσεως διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ καθ' ὧν ἔχει ἐλδοθῆ ἀπόφασις ἀποκαταστάσεως ἐνεκα τῶν ποσηγομένων αὐτῶν καὶ ἀδικημάτων τοῦ πολέμου.

Ὁὐκ ἦντον περὶ αὐτῶν θέλει γίνεσθαι προηγουμένως ἀγγελίαι εἰς τὰς οἰκείας Πρεσβείας.

Ἄρθρον 7.

Οἱ Μουσουλμάνοι κάτοικοι τῆς Θεσσαλίας ἢ καταγόμενοι ἐξ αὐτῆς, οἵτινες, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τῆς συμβάσεως τῆς 24 Μαΐου 1881 εἶχον ἀποκτήσει ἢ οὐ τὴν Ἑλληνικὴν ἠθαγένειαν, ἔσονται ἐλεύθεροι νὰ μεταναστεύσωσιν ἢ νὰ ὀρίσωσι τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν Τουρκίᾳ. Ὅσοι δὲ ἀπέκτησαν τὴν Ἑλληνικὴν ἠθαγένειαν δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τὴν Ὀθωμανικὴν ἠθαγένειαν δυνάμει προηγουμένης δηλώσεως γεννησιμότητος πρὸς τὴν ἀρμόδιαν Ἀρχὴν, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς πράξεως ταύτης. Ἀπαντες οἱ μετανάσται οὗτοι θὰ ἐξακολουθήσωσι νὰ κερძῶσιν ἀπολύτως καὶ ἄνευ οὐδενὸς προτιμήματος συμφῶνως τῇ ἐπιμένῃ Συμβάσει, τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων ἀμνηστῶν, αὐτῶν κτημάτων καὶ νὰ διαχειρίζονται αὐτὰ.

Τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα παρέχονται ἐπ' ἀμοιβαίότητι εἰς τοὺς κατοίκους τῶν συνεπειᾶς τῆς νέας διαρρυθμίσεως τῶν συνόρων ἐπανεγκλωρουμένων τῇ Τουρκίᾳ μερῶν καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐν τῶν μερῶν αὐτῶν καταγομένους ἢ εἰς τοὺς τανῦν ἔχοντας ἐν αὐτοῖς τὴν κατοικίαν των. Οἱ αὐτοὶ κάτοικοι ἢ καταγόμενοι ἐν τῶν ἐπανεγκλωρουμένων τῇ Τουρκίᾳ μερῶν, ὡς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπαρχόντων ἰδρυμάτων ἢ κοινοτήτων, οἵτινες κέκτηνται ἀκίνητα κτήματα ἐν Θεσσαλίᾳ, ἔσονται ἐλεύθεροι νὰ διέρχωνται τὴν μεθόριον γραμμὴν ἵνα καλλιερῶσι, διαχειρίζωνται καὶ ἐμισθῶσι ταῦτα, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν, χωρὶς νὰ παρεμβάλληται αὐτοῖς τοῦτου ἕνεκεν οὐδὲν πρόσκομμα.

Τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα παρέχονται εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Θεσσαλίας ἢ τοὺς ἐξ αὐτῆς καταγομένους ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀντιπρόσωπους τῶν ἐν αὐτῇ ἰδρυμάτων ἢ κοινοτήτων, οἵτινες ἄλλοι ἔχει ἀκίνητα κτήματα ἐντὸς τῶν ἐπανεγκλωρουμένων τῇ Ὀθωμανικῇ Ἀυτοκρατορίᾳ μερῶν.

Ἄρθρον 8.

Πρὸς ἐπέλεσιν τοῦ ἄρθρου 4 τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης, ἢ Ἑλλάς θέλει καταβάλλει τῇ Τουρκίᾳ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων προσγενομένων εἰς ἰδιώτας ζημιῶν τὸ ποσὸν ἑκατὸν χιλιάδων λιρῶν τουρμικῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ καταβληθῇ κατ' ὄν καὶ ἡ πολεμικὴ ἀποζημίωσις χροῖον.

Ἄρθρον 9.

Μὴ θιγομένης τῆς ἀρχῆς τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομιῶν, ὧν αἱ Ἕλληνες ἀπέλαυον πρὸ τοῦ πολέμου ἐν Ἰσθμῷ μίση πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἄλλων Κρατῶν, εἰδικὰ συμφωνίαι θέλουσι συμολογηθῆ μετὰξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, σκοποῦσαι τὴν πρόληψιν ἢ ἀπαχρήσεως τῶν προξενικῶν ἀτελειῶν, τὴν παραχώρησιν ἢ προσκομιμάτων εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς δικαιοσύνης, τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἠρμόδιων ἀρχῶν καὶ τὴν περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῶν Ὀθωμανῶν καὶ ξένων ὑπηκόων, κατὰ τὰς διαφοράς των πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν περιπενητῶν πτωχεύσεως.

Μέχρι τῆς συμολογήσεως καὶ ἄρξεως τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, περὶ ἧς προνοεῖ τὸ ἄρθρον 5 (ἡ 6') τῶν προκαταρκτικῶν ὄρων τῆς εἰρήνης, οἱ Ἕλληνες Πρόξενοι ἐν Τουρκίᾳ καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ Πρόξενοι ἐν Ἑλλάδι θὰ ἐνασκάσωσι τὰ διοικητικὰ αὐτῶν καθήκοντα ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου βάσεων.

Ὅταν ἀφορᾷ εἰς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις μετὰξὺ ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ ὑπηκόων Ὀθωμανῶν, αἱ μὲν εἰσαχθεῖσιν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου θὰ ἐξακολουθήσωσι διεπόμεναι ἐν Τουρκίᾳ κατὰ

τὰ πρὸ τοῦ πολέμου κρατοῦντα, αἱ δὲ ὑποθέσεις, αἵτινες ἀνεφύθησαν μετὰ τὴν κηρύξιν τοῦ πολέμου, θὰ διεπῶνται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δικαίου ἐπὶ τῇ βάρει τῆς τουρκοκρατικῆς Συμβάσεως τῆς 26 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1896.

Ἄρθρον 10.

Αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς 24 Μαΐου 1881 περὶ παραχωρήσεως τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα τηροῦνται, τὴν τῶν διὰ τῆς πράξεως ταύτης τροποποιουμένων.

Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἐπιρροῦσεται νὰ προσαγάγῃ τὰς προτάσεις αὐτῆς πρὸς κανονισμὸν τῶν ἀπὸ τῆς ῥηθείσης Συμβάσεως ἀπορρέοντων ζητημάτων ἐνώπιον τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ὑπέγραψαν αὐτήν, καὶ ὡς τὰς ἀπορρέουσας δεόν ν' ἀποδεχθῇ ἢ ἑλλάξ.

Ἄρθρον 11.

Τὰ δύο ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσι νὰ συμολογήσωσι, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς Συνθήκης ταύτης, τὰς ἐπομένους συμφωνίας:

α') Σύμβασιν κανονίζουσαν τὰ διαμφισθητούμενα ζητήματα ἐθνικότητος ἐπὶ ταῖς βάσει τοῦ κατὰ τὸ 1876 συζητηθέντος μετὰξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας σχεδίου.

β') Σύμβασιν Προξενικὴν ἐντὸς τῶν ὄρων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 ἄρθρον 3 τῶν προκαταρκτικῶν ὄρων τῆς εἰρήνης.

γ') Συνθήκην ἐκδόσεως πρὸς ἀμοιβαίαν παροδόσιν τῶν ἐγγληματιῶν τοῦ κοινοῦ δικαίου, καὶ

δ') Σύμβασιν πρὸς καταστολὴν τῆς ληστείας ἐπὶ τῶν κοινῶν συνόρων.

Τὰ δύο Μέρη ἐπιρροῦσονται νὰ συμολογήσωσι βραδύτερον συνθήκην περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

Μέχρι τῆς συμολογήσεως τῆς τελευταίας ταύτης συνθήκης, ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας ἀποκαθίσταται ἐπὶ τῇ βάρει τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ταχυδρομικαὶ σχέσεις μετὰξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, αἵτινες εἶχον διακοπῆ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν, ἀποκατασταθῶσονται συμφῶνως πρὸς τὰς τὸ θέμα κανονίζοντας γενικὰς συμφωνίας, ἅμα ὡς αἱ τῶν δύο Κρατῶν Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις συμολογήσωσιν εἰδικὴν περὶ τοῦτου σύμβασιν.

Ἐν τῷ μετὰξὺ αἱ δύο Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις θὰ δύνανται νὰ διαμείβωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν προσδιορισθησόμενα μέρη ὡς ἕδρας ἀνταλλαγῆς, τοὺς τε σάκκους καὶ τὰ δέματα αὐτῶν, προσηκόντως ἐφοραγισμένα, τὰ διὰ ξηρῆς ἢ θαλάσσης ἀποστελλόμενα καὶ προωρισμένα διὰ τὰς δύο χώρας ἢ διαβιβαζόμενα πρὸς διαμετακόμισιν.

Ἄρθρον 13.

Αἱ Διευθύνσεις τῶν Τηλεγράφων τῶν δύο χωρῶν ὀφείλουσιν ἵνα λάβωσι τὰ ἀνγκαῖα μέτρα ὅπως ἀποκαταστήσωσι τὰς ἐκδόσεις μετὰξὺ τῶν οἰκείων τηλεγραφικῶν συμπλεγμάτων καὶ τηρῶσι τὰς τηλεγραφικὰς αὐτῶν γραμμὰς κατὰ τὸν καθιστῶντα ἀδιάλειπτον καὶ ταχεῖαν τὴν διαμοιβὴν τῶν τηλεγραφημάτων.

Ἄρθρον 14.

Ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ τήρησις σχέσεων ἀγαθῆς γειτονίας μετὰξὺ τῶν δύο Κρατῶν, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας ὑπόσχονται νὰ μὴ ἀνέχωνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν ἐνεργεῖας δυνάμενας νὰ διαταράσσωσι τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν τάξιν ἐν τῷ γείτονι Κράτει.

Ἄρθρον 15.

Ἐν περιπτώσει διαφωνιῶν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν μετὰξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας διαπραγματεύσεων, τὰ ἀμφισβητούμενα θέματα θὰ δύνανται νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἐτέρου τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν εἰς τὴν δίκαι-

τησίαν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀντιπροσώπων τῶν Μ. Δυνάμεων, αἱ αἰ ἀποφάσεις ἔσονται ὑποχρεωτικαὶ δι' ἀμφοτέρους τὰς Κυβερνήσεις.

Ἡ διαιτησία αὕτη θὰ δύναται ν' ἀσκήται ἀπὸ κοινοῦ ἢ δι' εἰδικῆς ὑποδείξεως τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε δι' εἰδικῶν Ἐπιτρόπων. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας οἱ διαιτηταὶ θέλουσιν ἐκλέγει ἐπιδιαιτητήν.

*Ἄρθρον 16.

Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς περὶ εἰρήνης ὀριστικῆς ταύτης συνθήκης ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, ἀνταλλαγῆσονται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Εἰς ἑκάστῳν τούτων, οἱ οἰκείοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν ἐπιθέσαντες τὰς ἐκυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν, ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆ 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1897.

(Τ. Σ.) ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ (Τ. Σ.) ΤΕΦΙΚ
(Τ. Σ.) ΣΤΕΦΑΝΟΥ, (Τ. Σ.) ΧΑΣΑΝ ΦΕΧΜΗ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ Α.

Τῆ αἰτήσει τῶν Αὐτῶν Ἐξοχότητων τῶν Ἑλλήνων Πληρεξουσίων ἵνα γνωρίσωσι τὰς κυρίας βάσεις, αἵτινες θέλουσιν ἀποτελέσει τὰς προτάσεις τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τῶν προκαταρκτικῶν ὄρων τῆς εἰρήνης προβλεπομένης συμφωνίας, αἱ Αὐτῶν Ἐξοχότητες οἱ Ὀθωμανοὶ Πληρεξούσιοι ἀποδέχονται ἵνα ἀνακοινώσωσιν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦδε λόγῳ πληροφάνειας, ἀποκλειομένης πάσης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου πρὸ τῆς κυρώσεως τῆς ὀριστικῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης, τὰς κυρίας βάσεις τῶν ῥηθειῶν συμφωνιῶν, ὡς ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἔχει ἐν νῦν αὐτὰς καθωρσμένους καὶ αἵτινες θὰ ἀνάγωνται εἰς τὰ ἐπίμικτα σημεία.

Καθορισμὸς τῶν ὀρίων τῶν τελωνιακῶν ἀτελειῶν τῶν Προξένων ἐξασφάλισις τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανικῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ὡς πρὸς τοὺς Ἑλληνας Προξένους ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων καθορισμὸς τῆς κατοικίας τοῦ Ἑλληνοῦ ὑπηκόου καὶ ἐξασφάλισις τῶν τηρητέων ὄρων κατὰ τὰς κατ' ὄψιν ἐρεῦνας, ἰδίως κατ' ὄψιν περιπτώσεως ὅ διερρηθῆναι δὲν ἤθελε προσέλθει κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν Ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν ὡσαύτως καθορισμὸς τῶν τηρητέων ὄρων κατ' ὄψιν περιπτώσεως οἱ Προξενικοὶ Ἐπίτροποι δὲν ἤθελον μεταβῆ εἰς τὰ ἀνόμιμα δικαστήρια ἐπὶ μιλῶν ὑποθέσεων ἀναγνώρισις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἀμυντικοῦ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους ἀναγνώρισις ἐπίσης τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ὀθωμανικῶν δικαστηρίων ἐπὶ πτωχεύσεων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, ὡς καὶ ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων εἴτε μεταξὺ Ἑλλήνων εἴτε μεταξὺ τούτων καὶ ὑπηκόων τῶν ἄλλων Δυνάμεων διακανόνισις τῆς κοινοποιήσεως τῶν δικηγόρων τῶν κατ' Ἑλλήνων ὑπηκόων ἀπευθυνόμενων καὶ ἐξασφάλισις τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τῶν Ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν τῶν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανικῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐν μιγατῆς δίκαις.

Αἱ Αὐτῶν Ἐξοχότητες οἱ Ἕλληνες Πληρεξούσιοι, λαμβάνοντες ὑποψηφίωσιν τῆ ἀνακοίνωσιν ταύτην, δηλοῦσιν ὅτι ποιοῦνται τὰς μὲλλον σφραγίδας αὐτῶν ἐπιρροαίαις, εἴτε ὡς πρὸς το περιχόμενον τῆς ἀνακοίνωσεως ταύτης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ διεξέλθῃσι βραδύτερον συζητήσεις καὶ διαπραγματεύσεις ἀμέσως μετὰ τῆ κύρωσιν τῆς ὀριστικῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης, εἴτε ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς προσηγορίας, ἐν περιπτώσει διαφωνίας, εἰς τῆ διαιτησίαν τῶν Ἀντιπροσώπων

τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐν Κωνσταντινουπόλει, περὶ οὗ νοεῖ τὸ ἄρθρον 9 τῶν προκαταρκτικῶν ὄρων τῆς εἰρήνης.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ 7)19 Νοεμβρίου 1897.

ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΤΕΦΙΚ
ΧΑΣΑΝ ΦΕΧΜΗ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ Β.

Ἡ συνθήκη περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τῆς ὀριστικῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης (ἄρθρον 7 τῆς προκαταρκτικῆς) δέον ἵνα συνομολογηθῇ ἐν προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς εἰρημένης περὶ εἰρήνης Συνθήκης.

Κατὰ τὸ διάστημα τούτου, τὰ πρὸ τοῦ πολέμου κρατοῦντα περὶ τῶν τελωνιακῶν δασμολογιῶν, τῆς ἀκτοπλοΐας καὶ τῆς σπογγαλιείας, τηροῦνται ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ἐάν, ἐν τούτοις, μέχρι τῆς λήξεως τῆς προμνηθείσης προθεσμίας τῶν δύο ἐτῶν, ἡ συνθήκη περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας δὲν συνομολογηθῇ καὶ κυρωθῇ, τὰ δύο μέρη θέλουσιν ἐπανελθεῖν εἰς τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης ἄρθρον 12 τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης.

Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ἡ νέα συνθήκη περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, καίπερ συνομολογηθεῖται καὶ κυρωθῇ ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας, δὲν ἤθελε καταστῆ δυνατὸν τεθῆ ἐν ἀνεργείᾳ ἐνεκα λόγων ἀνεξαρτητῶν τῆς θέλησιν τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν, τὰ πρὸ τοῦ πολέμου ἐπρεῖρηται κρατοῦντα θέλουσι τηρηθῆ ἐπὶ τῆ βάσει πάντως τῆς ἀμοιβαιότητος, μέχρις οὗ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἡ νέα συνθήκη.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ 22 Νοεμβρίου 4 Δεκεμβρίου 1897.

ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

ΤΕΦΙΚ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΧΑΣΑΝ ΦΕΧΜΗ

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύσθη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Δεκεμβρίου 1897.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἄλ. Θ. Ζαΐμης, Σ. Στρογγιλιώτης, Α. Τόμαν, Γ. Κόρπας, Α. Παναγιωτόπουλος, Κ. Σμολένσκι, Κ. Χατζηκυριάκος.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτίθη ἡ μεγάλη σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Δεκεμβρίου 1897.

Ὁ ἐπι τῆς Δ. καιοσύνης Ὑπουργός
Α. ΙΟΜΑΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΓΙΑΣΙΑΛΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δηλοῦμεν ὅτι, συνομολογηθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ 22 Νοεμβρίου 4 Δεκεμβρίου τοῦ ἐτους χιλιεστοῦ ὀκτακισιοστοῦ ἐνεκακοστοῦ ἐβδόμου, μεταξύ Ἡμῶν καὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου Συνθήκης εἰρήνης ἐξ ἄρθρων δέκα ἐξ μετὰ δύο πρωτοκόλλων προσηγομένων αὐτῇ, τὸ κείμενον ἔπεται:

TRAITÉ DE PAIX

CONCLU A CONSTANTINOPLE

Le 22 Novembre 1897
4 Décembre

ENTRE LA GRÈCE ET LA TURQUIE

Sa Majesté le Roi des Hellènes et Sa Majesté Impériale le Sultan, Empereur des Ottomans, s'étant mis d'accord pour compléter et convertir e

traité de paix définitif les préliminaires de paix du 6 18 Septembre 1897 signés par Leurs Excellences les Représentants de l'Allemagne, de l'Autriche-Hongrie, de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie et de la Russie, agissant au nom de la Grèce, d'une part, et par Son Excellence le Ministre des Affaires Étrangères de Sa Majesté Impériale le Sultan, d'autre part, ont nommé à cet effet pour Leurs Plénipotentiaires savoir :

Sa Majesté le Roi des Hellènes,

Son Excellence Monsieur Nicolas Maurocordato, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Grand Officier de l'ordre Royal du Sauveur, etc. etc.

et Son Excellence Monsieur Denis M. Stéphanos, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Commandeur de l'ordre Royal du Sauveur, etc. etc.

et Sa Majesté Impériale le Sultan,

Son Excellence Tevfik Pacha, son Ministre des Affaires Étrangères, décoré des ordres Impériaux de l'Osmanié et du Médjidié en brillants et des médailles d'or et d'argent de l'Intiaz, etc. etc.

et Son Excellence Hassan Fehmy Pacha, Président de la Cour des Comptes, décoré des ordres Impériaux de l'Iftihar, de l'Osmanié et du Médjidié en brillants ainsi que des médailles d'or et d'argent de l'Intiaz, etc. etc.

lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté ce qui suit :

Article I.

La frontière turco-hellénique est rectifiée, conformément au tracé indiqué sur la carte, accompagnée d'une description détaillée, annexée aux préliminaires de paix, ainsi qu'il suit :

La nouvelle frontière part du golfe de Salonique à l'embouchure du fleuve Potamoul: elle suit ce fleuve jusqu'à Pappapouli, ensuite elle se dirige vers le nord-ouest sur l'ancienne frontière qu'elle rejoint au sommet de Karagalsia côte 1063 pieds) en laissant Kalyvia et Aiganiotika à la Grèce. Elle se dirige ensuite vers Krania et Rapsani en laissant ces deux villages à la Grèce. Elle contourne par le sud les sommets d'Analipsis-Rapsaniotikos (3263 p.) et de Sopoto 4072 p. A partir du sommet de Sopoto, elle se dirige sur Nezéros, en suivant à peu près le bas des pentes à l'est du lac de Nezéros et rejoint l'ancien tracé au couvent d'Atlanios, au nord du village de Nezéros.

Du couvent d'Atlanios elle redescend dans la direction du sud en suivant le bas des pentes à l'ouest du lac de Nezéros jusqu'à ce qu'elle rencontre le cours d'eau Kokkinotiko; à partir de là, elle se dirige sur la hauteur de Kokkinopétra, au sud-est de Godaman. De Kokkinopétra elle prend la direction de l'ouest, traverse la vallée d'Argyropoli et atteint le contrefort à l'est de Veletziko (3671 p.), à une distance d'environ deux kilomètres de ce sommet. De ce point elle suit une ligne à peu près parallèle à l'ancienne frontière et

distante d'environ deux kilomètres, en longeant le sommet de Ménexé et le col de Mélouna jusqu'au nord du village de Ligaria.

A un kilomètre environ à l'ouest de Ligaria elle se dirige vers le sud sur une longueur d'environ trois kilomètres, puis reprend la direction de l'ouest et rejoint l'ancienne frontière au nord de Kourtsiovali (1900 p.). De là elle contourne le village de Kourtsiovali à l'ouest, et reprend au sud de ce village la direction de l'est, en passant au nord du sommet de Agios-Georgios (2066 p.); elle contourne ensuite le massif de Losfaki en suivant le bas des pentes de ce massif à l'est, et laissant à la Grèce la route de Tyrnavo à Mélouna, elle rejoint l'ancienne frontière au sommet (1200 p.) à trois kilomètres environ au N. O. de Tyrnavo.

Elle se sépare de nouveau de l'ancienne frontière à Beydeirméni, au bord de la rivière Xérias, contourne à l'est le massif de Sideropalouki (1694 p. et atteint le fleuve Salamvrias à un kilomètre à l'ouest de Gounitza; de là elle se dirige vers le sud et change de direction vers l'ouest au N. E. de Koutzokhéro en passant à un kilomètre environ au nord de ce village. Elle traverse de nouveau le Salamvrias et suit le bas des pentes de la rive gauche du fleuve, en se dirigeant vers l'ouest jusqu'au sommet de Babou (2147 p.) qu'elle contourne par le sud; elle remonte ensuite vers le nord en suivant la ligne des hauteurs à pic, laisse à l'est le sommet de Babou et continue dans la direction du nord jusqu'à un kilomètre au sud-ouest du sommet 1600 p., elle prend ensuite la direction de l'ouest en suivant une ligne distante d'environ deux kilomètres de l'ancienne frontière qu'elle rejoint à l'angle formé par celle-ci au nord de Gritzanou.

La nouvelle ligne coupe à l'ouest d'Elevthéorkhorion l'angle dont le sommet est sur la hauteur (1742 p.

La frontière suit l'ancien tracé jusqu'au sommet de Gorza (3196 p. ; de là elle se dirige vers le nord sur le point trigonométrique de Barbéri, où elle rejoint l'ancienne frontière. Elle la suit jusqu'à Piknala; elle se dirige ensuite sur le sommet de Mitriza 4418 p.).

De Mitriza elle suit l'ancien tracé jusqu'au sommet de Nasadico, situé au N. O. du village de Ké-rassia-Sinou; de Nasadico elle se dirige vers l'ouest sur le sommet de Kutzuru (1916 p.), où elle rejoint l'ancien tracé en passant à égale distance du village de Kritsotades et du sommet (2555 p.) qu'elle laisse à la Turquie. Du sommet de Kutzuru elle suit l'ancien tracé jusqu'au sommet d'Aghios Elias: à partir de ce point, elle se dirige directement sur le sommet de Djuma-Psiti, en passant au nord du village de Ké-rassia.

De Djuma-Psiti elle suit l'ancien tracé jusqu'au sommet de Bulgaric, de là elle se dirige à peu près en ligne droite sur le sommet de Djumanalta (3091 p. au nord-ouest de Nostrovo, où elle rejoint l'ancien tracé qu'elle suit jusqu'à l'angle qu'il forme à un kilomètre au sud-ouest du village de Saghia-da,

A partir de cet angle, la nouvelle frontière se dirige vers le sud-ouest sur le sommet de Gribovo (4786 p.) qu'elle contourne par le sud; elle prend ensuite la direction de l'ouest, passe à 500 mètres au nord du village de Généralis, à un kilomètre au nord du sommet (4000 p.), longe le plateau à l'extrémité duquel se trouve ce sommet, passe à un kilomètre au sud du sommet 4200 p., descend ensuite directement vers le sud en passant à 500 mètres à l'ouest du village de Malakassi, traverse le Salamvrias à un kilomètre à l'ouest du pont voisin de la côte (2180 p.), passe à un kilomètre à l'est du sommet (3700 p.), et vient rejoindre la rivière descendant du sommet de Dokimi, à l'ouest du sommet de Kizil-Tépé. Elle suit le cours de cette rivière jusqu'au sommet de Dokimi (6244 p.), où elle rejoint l'ancien tracé et où s'arrête la rectification de la frontière.

Cette délimitation sera fixée sur les lieux par une commission composée de délégués des deux parties intéressées et de délégués militaires des Ambassades des Puissances médiatrices.

La Commission de délimitation devra se réunir incessamment, se rendre sur le terrain et commencer ses travaux sans retard et elle prendra ses résolutions à la majorité des voix des trois parties intervenantes.

Lors de l'application du tracé sur les lieux, de légères modifications au point de vue stratégique peuvent y être introduites à l'avantage de l'Empire Ottoman, par un accord entre les délégués de la Sublime Porte et des Puissances.

L'acte définitif de délimitation avec la carte y annexée, qui seront dressés et signés par la Commission de délimitation, feront partie intégrante du présent traité.

Art. II.

La Grèce payera à la Turquie une indemnité de guerre de Livres Turques 4,000,000, conformément aux conditions prévues à l'article II des préliminaires de paix.

Art. III.

L'évacuation de la Thessalie s'effectuera suivant les conditions posées dans l'article VI des préliminaires de paix: elle aura lieu dans le délai d'un mois à partir du moment où les Puissances auront reconnu comme remplies les conditions prévues aux deux derniers alinéas de l'art. II des préliminaires de paix et où l'époque de la publication de l'emprunt pour l'indemnité de guerre aura été établie par la Commission internationale, en conformité avec les dispositions de l'arrangement financier mentionné dans cet article.

Le mode d'évacuation et de remise aux autorités helléniques des localités évacuées sera déterminé par les délégués des deux parties intéressées avec le concours de délégués des Grandes Puissances.

Art. IV.

Les prisonniers de guerre seront rendus de part et d'autre immédiatement après la ratification du présent traité.

Art. V.

Une amnistie pleine et entière est accordée de part et d'autre à toutes les personnes qui ont été compromises dans les événements qui ont précédé ou suivi la déclaration de guerre.

Art. VI.

Les sujets de chacun des deux Etats, dont la situation est régulière devant la loi, pourront sejourner et circuler librement, comme par le passé, sur le territoire de l'autre, chacune des deux hautes parties contractantes se réservant la faculté de refuser l'accès de son territoire à ceux des sujets de l'autre partie, qui auraient subi des condamnations judiciaires d'ordre pénal ou qui auraient été l'objet d'un arrêté d'expulsion à raison de leurs antécédents et méfaits de droit commun.

Avis préalable en sera donné aux Légations respectives.

Article VII.

Les Musulmans habitants ou originaires de Thessalie, qui, en vertu de l'art. XIII de la Convention du 24 Mai 1881, avaient acquis ou non la nationalité hellénique seront libres d'émigrer ou de fixer leur domicile en Turquie. Ceux qui ont acquis la nationalité hellénique auront, en vertu d'une déclaration préalable à faire à l'autorité compétente, dans un délai de trois ans à partir de l'échange des ratifications du présent acte, la faculté d'opter pour la nationalité ottomane.

Tous ces émigrés continueront à jouir pleinement et sans aucune entrave, conformément à la dite convention, de leurs propriétés immobilières situées en Grèce et à les administrer.

Les mêmes avantages sont accordés par réciprocité aux habitants ainsi qu'aux individus originaires des territoires rétrocédés à la Turquie ou bien actuellement domiciliés dans ces localités.

Ces mêmes habitants ou bien originaires des territoires rétrocédés à la Turquie, ainsi que les représentants des institutions ou communes situées dans ces localités qui auraient des propriétés immobilières en Thessalie, seront libres de passer la frontière pour les cultiver, les administrer et les affermer, comme par le passé, sans qu'aucune entrave puisse leur être suscitée de ce chef.

Des avantages identiques sont accordés tant aux habitants ou originaires de Thessalie qu'aux représentants des institutions ou communes s'y trouvant qui posséderaient des propriétés immobilières dans les territoires rétrocédés à l'Empire Ottoman.

Art. VIII.

En exécution de l'article IV des préliminaires de paix, la Grèce payera à la Turquie pour l'indemnisation des particuliers en raison des pertes causées par les forces grecques la somme de cent mille livres turques.

Le payement de cette somme sera effectué au même temps que l'indemnité de guerre.

Art. IX.

Sans toucher au principe des immunités et pri-

vilèges dont les Hellènes jouissaient avant la guerre sur le même pied que les nationaux des autres Etats, des arrangements spéciaux seront conclus entre la Grèce et la Turquie en vue de prévenir l'abus des immunités consulaires, d'empêcher les entraves au cours régulier de la justice, d'assurer l'exécution des sentences rendues et de sauvegarder les intérêts des sujets Ottomans et étrangers dans leurs différends avec les sujets Hellènes, y compris les cas de faillite.

Jusqu'à la conclusion et à la mise en vigueur de la convention prévue par l'article 5 § b) des préliminaires de paix, les consuls Hellènes en Turquie et les consuls Ottomans en Grèce, exerceront leurs fonctions administratives sur les mêmes bases qu'avant la guerre.

Quant aux affaires judiciaires entre sujets Hellènes et sujets Ottomans, celles qui ont été portées par devant les tribunaux à une date antérieure à la déclaration de guerre continueront à être traitées en Turquie conformément au régime en vigueur avant la guerre ; les affaires qui auront surgi postérieurement à la déclaration de guerre seront traitées, conformément aux principes du droit Européen, sur la base de la Convention Turco-Serbe du 26 Février (9 Mars 1896).

Art. X.

Les stipulations de la convention du 24 Mai 1881 pour la cession de la Thessalie à la Grèce sont maintenues, sauf celles qui sont modifiées par le présent acte.

La Sublime Porte se réserve de saisir de ses propositions pour le règlement des questions découlant de la dite convention les Puissances qui en sont signataires et dont les décisions doivent être acceptées par la Grèce.

Art. XI.

Les deux hautes parties contractantes conviennent de conclure, dans un délai de trois mois à partir de la ratification du présent traité, les arrangements suivants :

a) une Convention réglant les questions de nationalité contestées sur les bases du projet négocié en 1876, entre la Grèce et la Turquie ;

b) une Convention Consulaire dans les conditions prévues au premier paragraphe de l'art. IX (art III des préliminaires de paix ;

c) une traité d'extradition pour la remise réciproque des criminels de droit commun, et

d) une convention pour la répression du brigandage sur les frontières communes.

Les deux parties se réservent de conclure ultérieurement un traité de commerce et de navigation.

En attendant la conclusion de ce dernier traité, la liberté de commerce et de navigation est rétablie d'une manière réciproque.

Art. XII.

Les relations postales entre l'Empire Ottoman et la Grèce, qui avaient été interrompues depuis quelques années, seront rétablies, conformément aux accords généraux qui règlent la ma-

tière, aussitôt que les Administrations postales des deux pays auront conclu une convention spéciale à ce sujet.

En attendant, les deux Administrations postales pourront échanger directement, dans les localités qu'elles désigneront comme sièges d'échange, leurs valises et colis dûment scellés et expédiés par voie de terre ou de mer à destination des deux pays ou pour le transit.

Art. XIII.

Les Administrations des télégraphes des deux Pays devront prendre les mesures nécessaires pour rétablir les communications entre leurs réseaux respectifs et pour entretenir convenablement leurs lignes télégraphiques de manière à imprimer un cours ininterrompu et rapide aux échanges des dépêches.

Art. XIV.

En vue d'assurer le maintien des rapports de bon voisinage entre les deux Etats, les Gouvernements de la Grèce et de la Turquie s'engagent à ne pas tolérer sur leurs territoires des agissements de nature à troubler la sécurité et l'ordre dans l'Etat voisin.

Art. XV.

En cas de divergences dans le cours des négociations entre la Grèce et la Turquie, les points contestés pourront être soumis, par l'une ou l'autre des parties intéressées, à l'arbitrage des Représentants des Grandes Puissances à Constantinople, dont les décisions seront obligatoires pour les deux Gouvernements.

Cet arbitrage pourra s'exercer collectivement ou par désignation spéciale des intéressés et soit directement, soit par l'entremise de délégués spéciaux.

En cas de partage égal des voix, les arbitres choisiront un surarbitre.

Art. XVI.

Les ratifications du présent traité définitif de paix par Sa Majesté le Roi des Hellènes et par Sa Majesté Impériale le Sultan seront échangées à Constantinople dans le délai de quinze jours à partir d'aujourd'hui ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double à Constantinople le 22 Novembre 4 Décembre) 1897.

(L. S. MAUROCORDATO

L. S. TEVFIK

L. S.) STÉPHANOS

L. S.) HASSAN FEHMY

PROTOCOLE A.

Sur la demande de Leurs Excellences les Plénipotentiaires Hellènes de connaître les bases principales qui formeront les propositions du Gouvernement Impérial en ce qui concerne les arrangements prévus par l'art. III des préliminaires de paix, Leurs Excellences les Plénipotentiaires Ottomans acceptent de leur communiquer dès à présent à titre de renseignement et sans qu'aucun-

ne discussion puisse être entamée à ce sujet avant la ratification du traité de paix définitif, les bases principales des dits arrangements, telles qu'elles ont été arrêtées dans la pensée du Gouvernement Impérial et qui consisteront dans les points suivants:

Fixer les limites de la franchise douanière des Consuls; assurer l'exécution des jugements rendus par les tribunaux ottomans envers les Consuls Hellènes en matière civile et commerciale; définir le domicile du sujet hellène et préciser les conditions à observer lors des perquisitions domiciliaires, surtout pour les cas où le Drogman ne se rendrait pas à l'invitation des autorités ottomanes; préciser également les conditions à observer pour les cas où les Délégués consulaires ne se rendraient pas aux tribunaux compétents en matière mixte; reconnaître la compétence de la Cour de Cassation ottomane d'après les lois en vigueur; déclarer également la compétence des tribunaux ottomans pour les cas de faillite des sujets hellènes ainsi qu'en matière pénale soit entre eux, soit avec les sujets des autres Puissances; régulariser la signification des pièces judiciaires destinées aux sujets hellènes et assurer l'exécution par les Autorités ottomanes des jugements rendus par les tribunaux ottomans dans les procès mixtes.

Leurs Excellences les Plénipotentiaires Hellènes, prenant acte de cette communication, déclarent faire leurs réserves les plus formelles soit sur son contenu au sujet du quel des discussions et négociations ultérieures devront avoir lieu immédiatement après la ratification du traité de paix définitif, soit sur le recours, en cas de divergence à l'arbitrage des Représentants des Grandes Puissances à Constantinople prévu par l'Art. IX des préliminaires de paix.

Constantinople le 7 19 Novembre 1897.

MAUROCORDATO
STÉPHANOS

TEVFIK
HASSAN FEHMY

PROTOCOLE B.

Le traité de commerce et de navigation prévu par l'Art. XI du traité définitif de paix (Art. VII des préliminaires) devra être conclu dans le délai de deux ans à partir de l'échange des ratifications du dit traité de paix.

Pendant ce délai, le régime en vigueur avant la guerre relatif aux tarifs douaniers, au cabotage et à la pêche des éponges est maintenu sur la base de la réciprocité.

Si toutefois, jusqu'à l'expiration du délai susvisé de deux ans, le traité de commerce et de navigation n'est pas conclu et ratifié, les deux parties reviendront au régime établi par l'Art. XI du traité de paix (Art. VII des préliminaires).

Il est entendu que dans le cas où le nouveau traité de commerce et de navigation est conclu et ratifié dans le dit délai, ne pourrait pas, par suite de motifs indépendants de la volonté de deux hautes parties contractantes, être mis en application, le régime susvisé en vigueur avant la guerre sera maintenu toujours sur la base de la réciprocité jusqu'à la mise en vigueur du nouveau traité.

Constantinople le 22 4 Décembre 1897.

MAUROCORDATO
STÉPHANOS

TEVFIK
HASSAN FEHMY

Ἀποδεχόμεθα, ἐγκοίνομεν καὶ ἐτικυροῦμεν τὴν Συνθήκην αὐτὴν καὶ τὰ πρωτόκολλα αὐτῆς κατὰ πάντα αὐτῶν τοὺς ὅρους, ὑποχόμενοι νὰ τηρῶμεν αὐτοὺς πιστῶς, Ἡμεῖς καὶ οἱ Ἡμέτεροι Κληρονόμοι καὶ Διαδόχοι, καὶ νὰ μὴ παραιβῶμεν αὐτήν, μηδὲ νὰ ἐπιτρέψωμεν τῇ, παρ' ἄλλων οὐκ ἀποτε παράβασίν των.

Εἰς πίστῳσι τῷ ἀνωτέρῳ ὑπεγράψαμεν τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆν καὶ διατάξαμεν τὴν σήμανσιν αὐτῆς διὰ τῆς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου σφραγίδος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ τετάρτῃ Δεκεμβρίου τοῦ ἐπιχριστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑνενηκοστοῦ ἑβδόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. Θ. ΖΑΪΜΗΣ

PRÉLIMINAIRES DE PAIX

La Grèce ayant confié aux Grandes Puissances le soin de ses intérêts en vue du rétablissement de la paix avec la Turquie, et la Sublime Porte ayant accepté leur médiation, les conditions suivantes qui doivent servir de base principale et définitive aux relations futures des deux pays ont été arrêtées entre Leurs Excellences les Représentants de l'Allemagne, de l'Angleterre, d'Autriche et de Hongrie, de la France, de l'Italie et de la Russie d'une part, et Son Excellence le Ministre des Affaires Étrangères de Sa Majesté Impériale le Sultan de l'autre:

ARTICLE I.

La frontière turco-hellénique sera rectifiée conformément au tracé indiqué sur la carte ci-jointe, accompagnée d'une description détaillée.

Il est entendu que de légères modifications au point de vue stratégique peuvent y être introduites à l'avantage de l'Empire Ottoman par un accord entre les délégués des Puissances et de la Sublime Porte, lors de l'application du tracé sur les lieux.

Les détails de cette délimitation seront fixés sur les lieux par une Commission composée de délégués des deux parties intéressées et de délégués militaires des Ambassades des Puissances médiatrices.

La Commission de délimitation devra se réunir dans un délai de 15 jours ou plus tôt, si faire se peut, à partir de la date du présent acte et prendra ses résolutions à la majorité des voix des trois parties intervenantes.

ARTICLE II.

La Grèce paiera à la Turquie une indemnité de guerre de 4 millions de Livres turques.

L'arrangement nécessaire pour faciliter le paiement rapide de l'indemnité sera fait avec l'assentiment des Puissances, de manière à ne pas porter atteinte aux droits acquis des anciens créanciers détenteurs des titres de la dette publique de la Grèce.

A cet effet il sera institué à Athènes une Commission Internationale des Représentants des Puissances médiatrices à raison d'un membre nommé par chaque Puissance. Le Gouvernement Hellénique fera adopter une loi agréée préalablement par les Puissances, réglant le fonctionnement de la Commission et d'après laquelle la perception et l'emploi de revenus suffisants au service de l'emprunt pour l'indemnité de guerre et des autres dettes nationales seront placés sous le contrôle absolu de la dite Commission.

ARTICLE III.

Sans toucher au principe des immunités et pri-

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Τῆς Ἑλλάδος ἐμπιστευθείσης ταῖς Μεγάλαις Δυνάμεσι τὴν φροντίδα τῶν ἐαυτῆς συμφερόντων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας, καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἀποδεχθείσης τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν, οἱ ἐπόμενοι ὄροι, οἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει ὡς κυρία καὶ ὀριστικὴ βᾶσις εἰς τὰς μελλούσας τῶν δύο χωρῶν σχέσεις, συνωμολογήθησαν μεταξύ τῶν Αὐτῶν Ἐξοχοτήτων τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Γερμανίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσσίας, ἀφ' ἐνός, καὶ τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, ἀφ' ἑτέρου·

* Ἄρθρον 1.

Τὰ Ἑλληνο-τουρκικὰ σύνορα θέλουσι διαρρυθμισθῆ συμφῶνως τῷ ἐνδεικνυμένῳ ἐπὶ τοῦ συνημμένου ὡς χάρτου διαγράμματι, συνοδευομένου ὑπὸ λεπτομεροῦς περιγραφῆς.

Ἵπνοσεῖται, ὅτι ἔλατταί τινες τροποποιήσεις ὑπὸ στρατηγικὴν ἔποψιν δύνανται νὰ ἐπιενεχθῶσιν αὐτῷ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῇ συμφωνίᾳ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ἑξ ἑκείνων καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, κατὰ τὴν ἐπισημασθεῖσαν ἐν τῷ διαγράμματι.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὁροθεσίας ταύτης θέλουσιν ὀρισθῆ ἐπὶ τόπου ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, αποτελουμένης ἐξ ἐπιτρόπων τῶν δύο ἐνδιαφερομένων μερῶν καὶ ἐκ στρατιωτικῶν ἐπιτρόπων τῶν Πρεσβειῶν τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων.

Ἡ ἐπὶ τῆς ὁροθεσίας Ἐπιτροπὴ ὀρεῖται νὰ συνέλθῃ ἐν διαστήματι δεκαπέντε ἡμερῶν ἢ ταχύτερον, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἐφικτὸν, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς πράξεως ταύτης, καὶ θέλει ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν τριῶν ἐπιλαμβανόμενων μερῶν.

* Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑλλὰς θέλει καταβάλλει τῇ Τουρκίᾳ πολεμικὴν ἀποζημίωσιν ἐκ 4 ἑκατομμυρίων λιρῶν Τουρκικῶν.

Ὁ ἀναγκαῖος διακανονισμὸς, ὅπως διευκολυνθῆ ἡ ταχεῖα καταβολὴ τῆς ἀποζημιώσεως, γενήσεται τῇ συγκαταθέσει τῶν Δυνάμεων κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ προσβάλλῃ τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῶν ἀρχαίων δανειστῶν, κατόχων τίτλων τοῦ δημοσίου χρέους τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τοῦτο θέλει ἰδρυθῆ ἐν Ἀθήναις Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων, ἐκάστης αὐτῶν διοριζούσης ἀνὰ ἓν μέλος. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει προκαλέσει τὴν ψήφισιν νόμου ἐκ τῶν ποστέρον ἀρεστοῦ ταῖς Δυνάμεσι, κανονίζοντος τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ καθ' ὃν ἡ εἰσπραξις καὶ ἡ διάθεσις προσόδων ἐπαρκῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ διὰ τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν δανείου καὶ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν χρεῶν θέλουσι τεθῆ ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχον τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς.

* Ἄρθρον 3.

Μὴ θιγομένης τῆς ἀρχῆς τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων, ὧν

vilôges dont les sujets hellènes jouissaient avant la guerre sur le même pied que les nationaux des autres Etats, des arrangements spéciaux seront conclus en vue de prévenir l'abus des immunités consulaires, d'empêcher les entraves au cours régulier de la justice, d'assurer l'exécution des sentences rendues et de sauvegarder les intérêts des sujets ottomans et étrangers dans leurs différends avec les sujets hellènes, y compris les cas de faillite.

ARTICLE IV.

Quinze jours après la ratification des présents préliminaires de paix ou plus tôt, si faire se peut, des négociateurs hellènes, munis des pouvoirs nécessaires arriveront à Constantinople pour procéder avec les Plénipotentiaires Ottomans à l'élaboration et à la signature du traité de paix définitif. Ce traité sera conclu sur la base des stipulations du présent acte et contiendra, en outre, des clauses pour l'échange des prisonniers de guerre, pour l'amnistie, pour la libre émigration des habitants des territoires rétrocédés, ainsi que pour le mode d'indemnisation des particuliers en raison des pertes causées par les forces grecques. Il stipulera aussi le rétablissement des relations postales et télégraphiques, conformément aux accords généraux qui règlent la matière.

ARTICLE V.

Des négociations seront en même temps entamées à Constantinople pour la conclusion dans un délai de trois mois des arrangements suivants.

a Une convention réglant les questions de nationalité contestées, sur les bases du projet négocié en 1876 entre la Turquie et la Grèce;

b Une convention consulaire dans les conditions prévues par l'article III.

c Une convention d'extradition pour la remise réciproque des criminels de droit commun, et

d Une convention pour la répression du brigandage sur les frontières communes.

ARTICLE VI.

L'état de guerre entre la Turquie et la Grèce cessera aussitôt que le présent acte aura été signé.

L'évacuation de la Thessalie s'effectuera dans le délai d'un mois à partir du moment où les Puissances auront reconnu comme remplies les conditions prévues aux deux derniers alinéas de l'art. II et où l'époque de la publication de l'emprunt pour l'indemnité de guerre aura été établie par la Commission Internationale, en conformité avec les dispositions de l'arrangement financier mentionné dans le dit article.

Le mode d'évacuation et de remise aux autorités helléniques des localités évacuées sera déterminé par les délégués des deux parties intéressées avec le concours de délégués des Grandes Puissances.

οί Έλληνες ὑπήκοοι ἀπέλαυον πρὸ τοῦ πολέμου ἐν ἴση μερᾷ πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἄλλων Κρατῶν, εἰδικαί συμφωνία θέλουσι συνολογηθῆ πρὸς πρόληψιν κατασχέσεως τῶν προξενικῶν ἀτελειῶν, πρὸς παρεκκλίσεις τῶν προνομίων εἰς τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐκδεδομένων ἀποφάσεων καὶ πρὸς προφύλαξιν τῶν συμφερόντων τῶν ὀθωμανῶν καὶ ξένων ὑπκόων ἐν ταῖς μετὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων διαφοραῖς αὐτῶν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πτωχεύσεων.

*Άρθρον 4.

Δέκα πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν προκαταρκτικῶν τούτων τῆς εἰρήνης ἢ ταχύτερον, ἐὰν τοῦτο ἦ ἐφικτό Ἑλληνας ἀπεσταλμένοι φέροντες τὴν ἀπαιτούμενην πληρῆς οὐσιότητα, θέλουσιν ἀρχθῆ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως προσβῶσι μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν Πληρεξουσίων εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς ὁριστικῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης. Ἡ συνθήκη αὕτη θέλει συνολογηθῆ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν συμφωνημένων διὰ τῆς παρούσης πράξεως καὶ θέλει πρὸς τοὺς περιέχει ρήτρας περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν ἐν πολέμῳ αἰχμαλώτων περὶ ἀμνηστίας, περὶ ἐλευθέρως μετνοστεύσεως τῶν καπνικῶν τῶν ἀντιπαρχωρουμένων διαμερισμάτων, ὡς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιωτῶν κατὰ λόγον τῶν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων προσζήνηθεισῶν ζημιῶν. Θέλει περιέχει ἐπίσης διατάξεις περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν, σιγέων, συμφωνίῶν πρὸς τὰς γενικὰς συμφωνίας, αἰτινες καὶ οὐρίζουσι τὸ θέμα.

*Άρθρον 5.

Διαπραγματεύσεις ἰσχύοντι ἐπίσης ἐν Κωνσταντινουλῇ ὅπως ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν συνολογηθῶσιν αἱ ἐπόμεναι συμφωνίαι :

α' Σύμβασις κανονίζουσα τὰ ζητήματα τῶν διαμειβόμενων ἐθνικότητων ἐπὶ ταῖς βᾶσει τοῦ κατὰ τὸ 1876 συζητηθέντος μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος σχεδίου.

β' Πραξικὴ σύμβασις κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ 3ου ἄρθρου προβλεπομένου ὅρους.

γ' Σύμβασις ἐلدστῶς πρὸς ἀμοιβαίαν παράδοσιν τῶν ἐγκληματιῶν τοῦ κοινῆ δικαίου, καὶ

δ' Σύμβασις πρὸς καταστολὴν τῆς ληστείας ἐπὶ τῶν κοινῶν συνόρων.

*Άρθρον 6.

Ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος θέλει καταπαύσει εὐθὺς ὡς ὑπογραφῆ ἢ παρῶσα πράξις.

Ἡ ἐκκένωσις τῆς Θεσσαλίας θέλει πραγματοποιηθῆ ἐν διαστήματι ἐὶς μῆνας ἅφ' ἧς σπερμῆς οἱ Δυναμίς ἀναγκασίωσιν ὡς ἐπιτηρωθέντας τοὺς ὅρους τοῦ προβλεπομένου ἐν ταῖς δύο τελευταίαις παραγράφαις τοῦ 2ου ἄρθρου καὶ ὁρισθῆ ὑπὸ τῆς Διεθνῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἐποχῆ τῆς δημοσίεωσιν τοῦ διὰ τῆς τολευτικῆς ἀποζημιώσιν δανείου συμφωνίας πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ οἰκονομικοῦ κανονισμοῦ τοῦ μηνῆς νεομένου ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ.

Ὁ τόπος τῆς ἐκκένωσεως καὶ τῆς παρεσδόσεως εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχὰς τῶν ἐκκνωθεισῶν χωρῶν θέλει καθορισθῆ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο ἐνδιαφερομένων μερῶν πρὸς συνδρομῆν τῶν ἀπεσταλμένων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

ARTICLE VII.

Dès que le présent acte aura été signé et ratifié, des relations normales entre la Turquie et la Grèce seront reprises: les sujets de chacun des deux Etats dont la situation est régulière devant la loi, pourront séjourner et circuler librement, comme par le passé, sur le territoire de l'autre, et la liberté de commerce et de navigation sera rétablie d'une manière réciproque.

Les deux parties se réservent de conclure ultérieurement un traité de commerce et de navigation.

ARTICLE VIII.

Dès la ratification du présent acte, les consuls pourront être rétablis et fonctionner dans les deux pays avec le concours des Représentants des Puissances chargées pendant la guerre des intérêts de leurs nationaux.

Jusqu'à la conclusion et à la mise en vigueur de la convention prévue par l'article V (§ b.), les consuls exerceront leurs fonctions administratives sur les mêmes bases qu'avant la guerre.

Quant aux affaires judiciaires entre sujets ottomans et sujets hellènes, celles qui ont été portées par devant les tribunaux à une date antérieure à la déclaration de guerre, continueront à être traitées en Turquie conformément au régime en vigueur avant la guerre; les affaires qui auront surgi postérieurement à la déclaration de guerre seront traitées conformément aux principes du droit européen, sur la base de la convention turco-serbe du 26 Février/9 Mars 1896.

ARTICLE IX.

En cas de divergences dans le cours des négociations entre la Turquie et la Grèce, les points contestés pourront être soumis par l'une ou l'autre des parties intéressées à l'arbitrage des Représentants des grandes Puissances à Constantinople, dont les décisions seront obligatoires pour les deux gouvernements. Cet arbitrage pourra s'exercer collectivement ou par désignation spéciale des intéressés et soit directement soit par l'entremise de délégués spéciaux.

En cas de partage égal des voix, les arbitres choisiront un surarbitre.

ARTICLE X.

Les stipulations de la convention conclue le 24 Mai 1881 pour la cession de la Thessalie à la Grèce, sont maintenues, sauf celles qui sont modifiées par le présent acte.

La Sublime Porte se réserve de saisir de ses propositions pour le règlement des questions dérivant de la dite convention les Puissances qui en sont signataires et dont les décisions doivent être acceptées par la Grèce.

*Άρθρον 7.

*Αμα τῆ ὑπογραφῆ καὶ κυρώσει τῆς προκειμένης πράξεως θέλουσιν ἐπαναληφθῆ αἱ ὁμαλῆ σχέσεις μεταξύ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος· οἱ ἑκατέρου τῶν Κρατῶν ὑπήκοοι, ὧν ἡ ἐνώπιον τοῦ νόμου θέσις εἶνε κανονικῆ, θὰ δύνανται νὰ διαμένωσι καὶ κυκλοφορῶσιν ἐλευθέρως, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἐτέρας Ἐπικρατείας καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας θ' ἀποκαταστή ἀμοιβαίως.

*Ἀμφότερα τὰ μέρη ἐπιφυλάσσονται ὅπως συνομολογήσωσι ὑστέραν συνθήκην ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας.

*Άρθρον 8.

*Αμα τῆ κυρώσει τῆς προκειμένης πράξεως τὰ Ἰπρόξενα θὰ δύνανται ν' ἀποκαταστῶσι καὶ νὰ λειτουργήσωσιν ἐν ἰσότητι δύο χώροις, τῆ συνδρομῆ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων τῶν ἐπιφορισμένων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τὰ συμφέροντα τῶν ὁμοειθῶν αἰτῶν.

Μέχρι πῆς συνομολογήσεως καὶ ἀρξέως τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως περὶ ἧς προνοεῖ τὸ ἄρθρον 5 § Β', οἱ Πρόξενοι θὰ ἐνασχῶσι τὰ διοικητικὰ αὐτῶν καθήκοντα ἐπὶ πᾶν αὐτῶν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου βάσεων.

*Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις μεταξύ ὑπηκόων Ὀθωμανῶν καὶ ὑπηκόων Ἑλλήνων, αἱ μὲν εἰσάχθεσι ἐπὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κήρυξεως τοῦ πολέμου θὰ ἐξακολουθήσωσι διεπόμενοι ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τῶν πρὸ τοῦ πολέμου ἰσχυόντων, αἱ δ' ὑποθέσεις, αἵτινες ἀνεφύθησαν μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου, θὰ διέπωνται ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δικαίου ἐπὶ τῆ βάσει τῆς τουρκοσερβικῆς Συμβάσεως τῆς 26 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1896.

*Άρθρον 9.

*Ἐν περιπτώσει διαφορῶν κατὰ πῆν διεξαγωγῆν τῶν διαπραγματεύσεων μεταξύ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, τὰ διαμφισβητούμενα θέματα θὰ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ μὲν ἢ ὑπὸ τοῦ δὲ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν εἰς πῆν διαιτησίαν τῶν ἐν Κωνσταντινῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὧν αἱ ἀποφάσεις ἔσονταν ὑποχρεωτικαὶ δι' ἀμφοτέρας τὰς Κυβερνήσεις. Ἡ διαιτησία αὕτη θὰ δύνανται ν' ἀσκῆται ἢ ἀπὸ κοινοῦ ἢ τῆ εἰδικῆ ὑποδείξει τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε δι' εἰδικῶν ἐπιτρόπων.

*Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας οἱ διαιτηταὶ θέλουσιν ἐκλέγει ἐπιδιαιτητήν.

*Άρθρον 10.

Αἱ διατάξεις τῆς συνομολογηθείσης τῆ 24 Μαΐου 1881 συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα διατηροῦνται, πλὴν τῶν διὰ τῆς παρουσίας πράξεως τροποποιουμένων.

*Ἡ Πύλη ἐπιφυλάσσεται νὰ προσαγάγῃ τὰς προτάσεις αὐτῆς πρὸς κανονισμόν τῶν ἀπὸ τῆς ῥηθείσης συμβάσεως ἀπορροόντων ζητημάτων ἐνώπιον τῶν Δυνάμεων αἵτινες ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ὧν τὰς ἀποφάσεις ὀφείλει ν' ἀποδεχθῆ ἡ Ἑλλάς.

ARTICLE XI.

En vue d'assurer le maintien des rapports de bon voisinage entre les deux Etats, les Gouvernements de la Turquie et de la Grèce s'engageront à ne pas tolérer sur leur territoire des agissements de nature à troubler la sécurité et l'ordre dans l'Etat voisin.

ARTICLE FINAL

Aussitôt que le présent acte aura reçu l'approbation de Sa Majesté Impériale le Sultan, laquelle sera donnée dans un délai de huit jours, les clauses qu'il contient seront portées par les Représentants des Grandes Puissances à la connaissance du Cabinet d'Athènes et deviendront exécutoires.

Fait en double à Constantinople le 6 18 Septembre 1897.

L. S. Teufik	L. S. Calice
	Nelidow
	» P. Cambon
	» Philip Currie
	» Saurma
	» Pansa

Certifié conforme à l'original. Buyukdéré, le 21 Septembre 1897.

L'Ambassadeur d'Autriche-Hongrie
L. S. **Calice**

*Άρθρον 11.

*Όπως εξασφαλισθῆ ἡ τήρησις σχέσεων ἀγαθῆς γειτονίας μεταξύ τῶν δύο κρατῶν, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος θ' ἀναλάβωσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἀνέγκωσι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν ἐνεργείας φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ διαταράσσεται ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τάξις ἐν τῷ γείτονῳ Κράτει.

Τελικὸν ἄρθρον.

Εὐθὺς ὡς ἡ παροῦσα πράξις περιβλήθῃ τὴν ἐγκρισιν τῆς Α.Α.Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἣτις δοθήσεται ἐντὸς οκταημέρου προθεσμίας, αἱ ἐν αὐτῇ περιεχόμεναι ῥῆτραι θέλουσιν ἀκοινωνθῆ παρὰ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Μ. Δυνάμεων τῆ Ἀνακτοβουλίᾳ τῶν Ἀθηνῶν καὶ καταστῆ ἐκτελεσταί.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 6/18 Σεπτεμβρίου 1897.

T. S. Τεβζίκ	T. S. Κάλιτς
	» Νελίδωφ
	» Π. Καυπών
	» Φίλιππος Κάβου
	» Σάουμα
	» Πάνσα

Πιστοποιεῖται σύμφωνα τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Βαθουρδούκι, τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1897

Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας
T. S. **Κάλιτς**

A.

DÉCLARATION ANNEXE A L'ACTE

PRÉLIMINAIRE DE PAIX DU 6/18 SEPTEMBRE 1897

En procédant à la signature des préliminaires de paix en date de ce jour, S. E. le Ministre des Affaires Étrangères de S. M. I. le Sultan déclare que dans la pensée du Gouvernement Ottoman, la médiation qui vient d'être exercée par les six grandes Puissances pour le rétablissement de la paix et pour la fixation de la base des relations futures entre la Turquie et la Grèce, ne doit en aucun cas influencer sur le mandat d'arbitre que les représentants des dites puissances peuvent être appelés éventuellement à remplir en vertu de l'article IX de ces préliminaires de paix et qu'en conséquence les arbitres auront, comme de règle, la plus parfaite plénitude d'appréciation des points et des questions qui leur auront été soumis par les Parties.

Leurs Excellences les Ambassadeurs prennent acte de cette observation et reconnaissent qu'elle est conforme au sens de l'article IX.

Teufik

**Calice
Nélidow
P. Cambon
Philip Currie
Saurma
Pansa**

B.

DÉCLARATION ANNEXE A L'ACTE PRÉLIMINAIRE

DE PAIX DU 6/18 SEPTEMBRE 1897

Aussitôt après la signature des préliminaires de paix les autorités Ottomanes en Thessalie seront invitées à s'entendre avec les délégués Hellènes pour assurer la réintégration dans leur foyers des réfugiés Thessaliens.

En cas de difficultés on aura recours à des délégués des puissances médiatrices.

Teufik

**Calice
Nelidow
P. Cambon
Philip Currie
Saurma
Pansa**

DÉCLARATION ANNEXE A L'ACTE PRÉLIMINAIRE

DE PAIX DU 6/18 SEPTEMBRE 1897

L'article IV des préliminaires établit que le traité définitif contiendra une clause relative à la médiation.

En vue de faciliter la reprise des relations futures entre les deux Pays et d'accélérer le retour de ces deux Pays à la normale, il est convenu qu'aussitôt après la ratification de l'acte préliminaire de paix

A'.

Δήλωση προσηρητημένη εις την Προκαταρκτικην πράξιν τῆς εἰρήνης τῆς 6/18 Σεπτεμβρίου 1897.

Προβαίνων εις τὴν ὑπογραφήν τῶν ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν προκαταρκτικῶν τῆς εἰρήνης ἢ Αὐτοῦ Ἐξοχότητος ὁ Ἰσχυρὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐτοῦ Αυτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου δηλοῖ ὅτι ἐν τῷ πνεύματι τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ μεσολάβησις, ἣτις ἐζητήθη ἄρτι ὑπὸ τῶν ἑξ Μεγάλων Δυνάμεων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ πρὸς καθορισμὸν τῆς βάσεως τῶν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος σχέσεων ἐν τῷ μέλλοντι, οὐδαμῶς θέλει ἐπηρεάσει τὴν πρὸς διαιτησίαν ἐντολήν, ἣν δύνανται νὰ κληθῶσι τυχόν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐξηγησῶν Δυνάμεων ν' ἀσκῆσιν τὴν δυνάμει τοῦ 9ου ἄρθρου τῶν προκαταρκτικῶν τούτων τῆς εἰρήνης, καὶ ὅτι συνεπῶς οἱ διαιτηταὶ θέλουσιν ἔχει, κατὰ κανόνα, πληροστέτην ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν θεμάτων ἢ τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἤθελον ὑποβληθῆν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν μερῶν.

Αἱ αὐτῶν Ἐξοχότητες οἱ Πρεσβευταὶ λαμβάνουσιν ὑπὸ σημείωσιν τὴν παρατήρησιν ταύτην καὶ ἀναγνωρίζουσιν ὅτι εἶναι σύμφωνος τῇ ἐννοίᾳ τοῦ 9ου ἄρθρου.

Τεβδίκ

**Κάλιτς
Νελίδωδ
H. Καμπών
Φίλιππος Κάροφ
Σάουρμα
Πάνσα.**

B'.

Δήλωση προσηρητημένη εις την Προκαταρκτικὴν πράξιν τῆς Εἰρήνης τῆς 6/18 Σεπτεμβρίου 1897.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν προκαταρκτικῶν τῆς εἰρήνης αἱ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ θέλουσι προσκληθῆν νὰ συνηνοηθῶσι μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπεσταλμένων, ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν παλινόστησιν τῶν Θεσσαλῶν μεταναστῶν.

Ἐν περιπτώσει δυσχερειῶν θέλουσι προστρέξει εἰς ἐπιτρόπους τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων.

Τεβδίκ

**Κάλιτς
Νελίδωδ
H. Καμπών
Φίλιππος Κάροφ
Σάουρμα
Πάνσα.**

Γ'.

Δήλωση προσηρητημένη εις την Προκαταρκτικὴν πράξιν τῆς εἰρήνης τῆς 6/18 Σεπτεμβρίου 1897.

Τὸ 4ον ἄρθρον τῶν προκαταρκτικῶν καθορίζει ὅτι ἡ ὁριστικὴ Συνθήκη θέλει περιλαμβάνει ρήτραν σχετικὴν πρὸς τὴν ἀμνηστία.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐπαναλήψεως τῶν σχέσεων καὶ πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐπανόδου τῶν οἰκείων ὑπηκόων, συμφωνήθη ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς προκαταρκτικῆς πράξεως τῆς εἰρήνης γενικὴ ἀμνηστία

une amnistie générale sera proclamée de part et d'autre pour les nationaux des deux pays compromis à l'occasion de la guerre.

Teufik

**Calice
Nelidow
P. Cambon
Philip Currie
Saurma
Pansa**

La signature ci-dessus du ministre ottoman des Affaires Etrangères se trouvant imprimée par suite d'une erreur matérielle, doit être considérée comme nulle et non avenue.

Le 15)27 Septembre 1897.

Le doyen autorisé
(signé) ONOU.

Dans le préambule de l'acte préliminaire de paix du 6)18 Septembre 1897 au lieu «d'Autriche et de Hongrie» lisez «d'Autriche-Hongrie».

Le 17)29 Septembre 1897

Le doyen autorisé
(signé) ONOU.

θέλει προκηρυχθῆ ἀμφοτέρωθεν διὰ τοὺς ὑπηκόους τῶν χωρῶν τοὺς ἐνοχοποιηθέντας ἕνεκεν τοῦ πολέμου.

Τεβφικ

**Κάλιτς
Νελίδωφ
Π. Καμπὼν
Φίλιππος Κάρρι
Σάουρμα
Πάνσα**

Ἡ ἄνωθι ὑπογραφή τοῦ Ὀθωμανοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξουσιοδοτημένων Ἐπιτροπῶν, ἐκτυπωθεῖσα συνεπείᾳ ὑλικῆς λάθους, δεῖ θεωρηθῆ ὡς ἄκυρος καὶ μὴ ὑπάρχουσα.

Τῆ 15)27 Σεπτεμβρίου 1897,

Ὁ Ἐξουσιοδοτημένος πρόεδρος
(ὑπογ.) ONOU.

Ἐν τῷ προομίῳ τῆς προκαταρκτικῆς προέξωσ τῆς 6)18 Σεπτεμβρίου 1897 ἀντὶ «d'Autriche et de Hongrie» ἀναγνώθῃ d'Autriche-Hongrie.

Τῆ 17)29 Σεπτεμβρίου 1897

Ὁ ἐξουσιοδοτημένος πρόεδρος
(ὑπογ.) ONOU.

DESCRIPTION GÉNÉRALE

Description générale de la nouvelle ligne frontière Turco-Mellène en Thessalie, d'après la carte de la frontière Turco-Grecque à l'échelle de 1:50000 exécutée pour la Commission de délimitation en 1881.

La nouvelle frontière part du golfe de Salonique à l'embouchure du fleuve Potamoul: elle suit ce fleuve jusqu'à Pappapouli, ensuite elle se dirige vers le nord-ouest sur l'ancienne frontière qu'elle rejoint au sommet de Karagatsia (côte 1063 pieds) en laissant Kalyvia et Aiganiotika à la Grèce. Elle se dirige ensuite vers Krania et Rapsani en laissant ces deux villages à la Grèce. Elle contourne par le sud les sommets d'Analipsis Rapsaniotikos (3263 p.) et de Sopoto (4072 p.). A partir du sommet de Sopoto, elle se dirige sur Nézésos, en suivant à peu près le bas des pentes à l'est du lac de Nézésos et rejoint l'ancien tracé au couvent d'Athanasios, au nord du village de Nézésos.

Du couvent d'Athanasios elle redescend dans la direction du sud en suivant le bas des pentes à l'ouest du lac de Nézésos jusqu'à ce qu'elle rencontre le cours d'eau Kodrisiotiko; à partir de là elle se dirige sur la hauteur de Kokkinopétra, au sud-est de Godaman. De Kokkinopétra elle prend la direction de l'ouest, traverse la vallée d'Argyropoli et atteint le contrefort à l'est de Veletziko (3671 p.), à une distance d'environ deux kilomètres de ce sommet. De ce point elle suit une ligne à peu près parallèle à l'ancienne frontière et distante d'environ deux kilomètres, en longeant le sommet de Ménexé et le col de Mélouna jusqu'au nord du village de Ligaria.

A un kilomètre environ à l'ouest de Ligaria, elle se dirige vers le sud sur une longueur d'environ trois kilomètres, puis reprend la direction de l'ouest et rejoint l'ancienne frontière au nord de Kourtsiovali (1900 p.). De là elle contourne le village de Kourtsiovali à l'ouest, et reprend au sud du village la direction de l'est, en passant au nord du sommet de Aetos-Georgios (2066 p.); elle contourne ensuite le massif de Losfaki en suivant le bas des pentes de ce massif à l'est, et laissant à la Grèce la route de Tyrnavo à Mélouna. Elle rejoint l'ancienne frontière au sommet (1209 p.) à trois kilomètres environ au N. O. de Tyrnavo.

Elle se sépare de nouveau de l'ancienne frontière à Beydeirméni, au bord de la rivière Xérias, contourne à l'est le massif de Sideropalouki (1694 p.) et atteint le fleuve Salamvrias à un kilomètre à l'ouest de Gomitza; de là elle se dirige vers le sud et change de direction vers l'ouest au N. E. du Koutzokhéro en passant à un kilomètre environ au nord de ce village. Elle traverse de nouveau le Salamvrias et suit le bas des pentes de la rive gauche du fleuve, en se dirigeant vers l'ouest jusqu'au sommet de Babou (2147 p.) qu'elle contourne par le sud; elle remonte ensuite vers le nord en suivant la ligne des hauteurs à pic, laisse à

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Γενική περιγραφή τῆς νέας Ἑλληνοτουρκικῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς ἐν Θεσσαλίᾳ κατὰ τὸν εἰς κλίμακα 1/50000 χάρτην τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων ἐκπονηθεῖντα διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ὁροθεσίας τοῦ 1881.

Ἡ νέα ὁροθετικὴ γραμμὴ ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ χειμάρρου Ποταμοῦλι, ἀκολουθεῖ τὸν χειμάρρον τοῦτον μέχρι τοῦ σημείου Παππαποῦλι, εἶτα κατευθύνεται βορειοδυτικῶς ἐπὶ τῆς ἀρχαίας μεθορίου, ἣν συναντᾷ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Καραγάτσια (ὕψόμετρον 1063 ποδῶν) ἀφιερμένη τὰ Καλύβια Αἰγανιώτικα τῆ Ἑλλάδι.

Διευθύνεται ἀκολουθῶς πρὸς τὴν Κρανιὰν καὶ τὴν Ραψάνην, ἀφιερμένη τὰ δύο ταῦτα χωρία εἰς τὴν Ἑλλάδα. Περιβάλλει πρὸς νότον τῆς κορυφῆς Ἀναλήψεως Ραψανιωτικῆς (3263 π., καὶ τοῦ Σοποτοῦ 4072 π.). Ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Σοποτοῦ κατευθύνεται πρὸς τὸν Νεζερὸν, ἀκολουθοῦσα σχεδὸν τοὺς πρόποδας τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῆς λίμνης τοῦ Νεζεροῦ κλιτύων καὶ συναντᾷ τὴν ἀρχαίαν χάραξιν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Νεζεροῦ.

Ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου κατέρχεται αὐθις πρὸς νότον, ἀκολουθοῦσα τοὺς πρόποδας τῶν πρὸς δυσμὰς τῆς λίμνης τοῦ Νεζεροῦ κλιτύων μέχρι συναντήσεως τοῦ ρεῖθρου Κωδρισιώτικου· ἐκεῖθεν διευθύνεται πρὸς τὸ ὕψωμα τῆς Κοκκινόπετρας νοτιοανατολικῶς τοῦ Γοδαμάν. Ἀπὸ τῆς Κοκκινόπετρας διευθύνεται δυτικῶς, διασχίζει τὴν κοιλάδα τῆς Ἀργυροπόλεως, συναντᾷ τὸ ἀντίρειαμα πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Βαλέτσικο 3671 π. εἰς ἀπόστασιν περίπου δύο χιλιομέτρων τῆς κορυφῆς ταύτης. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀκολουθεῖ γραμμὴν σχεδὸν παράλληλον τῆς ἀρχαίας μεθορίου καὶ ἀπέχουσαν ἀπ' αὐτῆς δύο περίπου χιλιομέτρα, παρέρχεται δὲ τὰς κορυφὰς τοῦ Μενεξέ καὶ τοῦ αὐχένος Μελοῦνας μέχρι σημείου πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Λιγαριά.

Εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου περίπου δυτικῶς τῆς Λιγαριᾶς κατευθύνεται πρὸς νότον ἐπὶ μήκους περίπου τριῶν χιλιομέτρων, εἶτα ἀναλαμβάνει τὴν δυτικὴν διεύθυνσιν καὶ συναντᾷ τὴν ἀρχαίαν μεθόριον πρὸς βορρᾶν τοῦ Κουρτσιόβαλι (1900 π.). Ἐκεῖθεν περιβάλλει τὸ χωρίον Κουρτσιόβαλι δυτικῶς καὶ ἀναλαμβάνει πρὸς νότον τοῦ χωρίου τούτου τὴν ἀνατολικὴν διεύθυνσιν, διερχομένη πρὸς βορρᾶν τῆς κορυφῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (2066 π.) περιβάλλει κατόπιν τὸ συμπαγῆς τοῦ ὄρους Λοσιάκι ἀκολουθοῦσα τοὺς πρόποδας τῶν κλιτύων τοῦ συμπαγοῦς τούτου ἀνατολικῶς ἀφίνουσα τῆ Ἑλλάδι τὴν ἀπὸ Τυρνάβου εἰς Μελοῦναν ὁδόν. Ἡ γραμμὴ συναντᾷ τὴν ἀρχαίαν μεθόριον ἐπὶ τῆς κορυφῆς 1200 π.) εἰς ἀπόστασιν τριῶν περίπου χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς τοῦ Τυρνάβου.

Ἀποχωρίζεται ἐκ νέου τοῦ ἀρχαίου ὄριου ἐν Μπέη Δερβένι, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Τιταρησίου (Ξεριᾶ), περιβάλλει πρὸς ἀνατολὰς τὸ συμπαγῆς τοῦ ὄρους Σιδεροπάλουκο (1694 π. καὶ συναντᾷ τὸν Πηνειὸν εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου πρὸς δυσμὰς τῆς Γουνίτσης· ἐκεῖθεν διευθύνεται πρὸς νότον καὶ νοτιοανατολικῶς τοῦ Κουτσοχέρου καὶ ἀλλάσσει διεύθυνσιν πρὸς δυσμὰς διερχομένη εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου περίπου πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου τούτου. Διέρχεται ἐκ νέου τὸν Πηνειὸν καὶ ἀκολουθεῖ τοὺς πρὸς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ πρόποδας τῶν κλιτύων διευθυνομένη πρὸς δυσμὰς μέχρι τῆς κορυφῆς Μπαμποῦ (2147 π.) ἣν περιβάλλει πρὸς νότον· ἀνέρχεται εἶτα πρὸς βορρᾶν ἀκολουθοῦσα τὴν

est le sommet de Babou et continue dans la direction du nord jusqu'à un kilomètre au sud-ouest du sommet (1600 p.), elle prend ensuite la direction de l'ouest en suivant une ligne distante d'environ deux kilomètres de l'ancienne frontière qu'elle rejoint à l'angle formé par celle-ci au nord de Crizanon.

La nouvelle ligne coupe à l'ouest d'Elevthérobhorion l'angle dont le sommet est sur la hauteur (1742 p.).

La frontière suit l'ancien tracé jusqu'au sommet de Gorza (3196 p. ; de là elle se dirige vers le nord sur le point trigonométrique de Barbéri, où elle rejoint l'ancienne frontière. Elle la suit jusqu'à Pknada; elle se dirige ensuite sur le sommet de Mitriza 4418 p. .

De Mitriza elle suit l'ancien tracé jusqu'au sommet de Nasa lico, situé au N. O. du village de Kérassia-Sinou; de Nasadico elle se dirige vers l'ouest sur le sommet de Kutzuru (1916 p. où elle rejoint l'ancien tracé en passant à égale distance du village de Kritsotales et du sommet 2555 p. qu'elle laisse à la Turquie. Du sommet de Kutzuru elle suit l'ancien tracé jusqu'au sommet d'Aghios Elias; à partir de ce point, elle se dirige directement sur le sommet de Djuma-Psiti, en passant au nord du village de Kérassia.

De Djuma-Psiti elle suit l'ancien tracé jusqu'au sommet de Bulgarie; de là elle se dirige à peu près en ligne droite sur le sommet de Djumanalta 3091 p. au nord-ouest de Nostrovo, où elle rejoint l'ancien tracé qu'elle suit jusqu'à l'angle qu'il forme à un kilomètre au sud-ouest du village de Saghinda.

À partir de cet angle, la nouvelle frontière se dirige vers le sud-ouest sur le sommet de Gribovo 4786 p. qu'elle contourne par le sud : elle prend ensuite la direction de l'ouest, passe à 500 mètres au nord du village de Généralis, à un kilomètre au nord du sommet 4000 p., longe le plateau à l'extrémité duquel se trouve ce sommet, passe à un kilomètre au sud du sommet 4200 p.), descend ensuite directement vers le sud en passant à 500 mètres à l'ouest du village de Malakassi, traverse le S lamvria à un kilomètre à l'ouest du pont voisin de la cête 2180 p.), passe à un kilomètre à l'est du sommet 3700 p.), et vient rejoindre la rivière descendant du sommet de Dokimi, à l'ouest du village de Kiz-Tépé. Elle suit le cours de cette rivière jusqu'au sommet de Dokimi (6244 p.), où elle rejoint l'ancien tracé et où s'arrête la rectification de la frontière.

Teufik

Calice
Nélidow
P. Cambon
Philip Currie
Saurma
Pansa

Certifié conforme à l'original. Buyukdéré, le 21 Septembre 1897.

Γ' Αυστριακή Αυτοκρατορία
(Signé) **Calice.**

γραμμὴν τῶν ἀποτόμων ὑψώματων, ἀφίνει πρὸς ἀνατολὴν τὴν κορυφὴν τοῦ Μπαμποῦ καὶ ἐξακολουθεῖ βραχέως βορρᾶν μέχρι ἀποστάσεως ἑνὸς χιλιομέτρου νοτιοδυτικῶς τῆς κορυφῆς (1600 π.), διευθύνεται εἴτα δυτικῶς ἀνορθοῦσα γραμμὴν ἀπέχουσαν δύο χιλιομέτρα περίπου τῆς χαίρας μεθορίου, ἣν συναντᾷ εἰς τὴν ὑπὸ ταύτης σχηματιζομένην γωνίαν πρὸς βορρᾶν τοῦ Γκριτζάνου.

Ἡ νέα γραμμὴ τέμνει πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἐλευθεροχωρίου τὴν γωνίαν, ἣς ἡ κορυφὴ εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ ὑψώματος (1742 π.).

Ἡ μεθόριος ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχαίαν χάραξιν μέχρι κορυφῆς τῆς Γκόρζας (3196 π.). Ἐκεῖθεν δὲ διευθύνεται βορρᾶν ἐπὶ τοῦ τριγωνομετρικοῦ σημείου Βαρβέρι, ἔνθα συναντᾷ τὴν παλαιάν μεθόριον. Ἀκολουθεῖ ταύτην μέχρι Πικνάδας καὶ εἴτα διευθύνεται πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς Μιτρίζας (4418 π.).

Ἐκ Μιτρίτζας ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχαίαν χάραξιν μέχρι κορυφῆς Νασάδικα, κειμένης νοτιοδυτικῶς τοῦ χωρίου Κισιὰ Σίνου. Ἐκ δὲ τοῦ Νασάδικου διευθύνεται πρὸς δυσμὰς πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς Κουτζουροῦ (1916 π.), ἔνθα συναντᾷ τὴν παλαιάν χάραξιν διερχομένην εἰς ἴσην ἀπόστασιν τοῦ χωρίου Κριτσατάδες καὶ τῆς κορυφῆς 2555 π.) ἣν ἀφίτη τῆ Τουρκία. Ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς Κουτζουροῦ ἀκολουθεῖ παλαιάν χάραξιν μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Ἁγίου Ἡλίου σημείου τούτου διευθύνεται κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν κορυφὴν Δζούμα-Ψητῆ, διερχομένη πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Κερασι.

Ἐκ Δζούμας-Ψητῆς ἀκολουθεῖ τὴν παλαιάν χάραξιν μέχρι τῆς κορυφῆς Βούλγαρη. Ἐκεῖθεν δὲ διευθύνεται εἰς τὸν κατ' εὐθείαν γραμμὴν πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς Τζουμακτας (3091 π. βορειοδυτικῶς τοῦ Νοστροβοῦ, ἔνθα συναντᾷ τὴν παλαιάν χάραξιν, ἣν καὶ ἀκολουθεῖ μέχρι τῆς γωνίας σχηματιζομένης εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου νοτιοδυτικῶς τοῦ χωρίου Σαγιάνδα.

Ἐκ τῆς γωνίας ταύτης, ἡ νέα ὁροθετικὴ γραμμὴ διευθύνεται νοτιοδυτικῶς πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ Γκριμπούσου (4786 π.) ἣν περιβάλλει κατὰ νότον λαμβάνει ἐφεξῆς τὴν δυτικὴν ἠθυσίαν, διέρχεται εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Γενεράλη, εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου πρὸς βορρᾶν τῆς κορυφῆς 4000 π.), παρέρχεται τὸ ὄροπέδιον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ κορυφὴ αὕτη, διέρχεται εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου νοτιῶς τῆς κορυφῆς 4200 π.) κατέχειται εἴτα κατ' εὐθείαν πρὸς νότον, διερχομένη εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων πρὸς δυσμὰς τοῦ χωρίου Μαλακάσι, διαβάλλει τὸ Πημελὸν εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου δυτικῶς τῆς πρὸ τῶν ὑψώματων 2180 γερύρας, διέρχεται εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου ἀνατολικῶς τῆς κορυφῆς 3700 π.), συναντᾷ ἔκ τῆς κορυφῆς Δοκίμι κατερχόμενον χεῖμαρρον πρὸς δυσμὰς τῆς κορυφῆς τοῦ Κιζιλ-Τεπέ. Ἀκολουθεῖ τὸν ῥοῦν τοῦ χείμαρρου τούτου μέχρι τῆς κορυφῆς Δοκίμι (6244 π.), ἔνθα συναντᾷ τὴν παλαιάν χάραξιν, καὶ ἔνθα περατοῦται ἡ διαρρύθμιση τῶν συνόρων.

Τεφίκ

Κάλιτς
Νελιδωφ
Η. Καμπών
Φίλιππος Κάρου
Σάουμα
Πάνδα

Πιστοποιεῖται σύμφωνα τῷ πρωτοτύπῳ.
Ἐν Βαθυρράκι, τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1897.

Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας
ὑπογ. **Κάλιτς**